

[Axel B. Lange.]

tale Staten et større Beløb end det, de havde laant, selv om Tilbagebetalingen skete gennem Levering af Korn. Jeg maa bestemt hævde, at Loven i Fjor var affattet saaledes, at det ikke med nogen som helst Ret kan siges, at den højtærede Landbrugsminister er gaaet uden om Loven ved at fortolke den paa samme Maade, som vi i Fjor hævdede den burde fortolkes.

Jeg skal hermed anbefale det foreliggende Lovforslag.

Oluf Johansen: At der stadig er Vanskeligheder for mange Landmænd, er givet, ikke mindst som Følge af den daarlige Høst i visse Egne af Landet.

Hvad angaar Saasædspørgsmaalet, har den højtærede Landbrugsminister jo sagt til i Tide, saa at enhver Landmand ved, at han selv maa sørge for at klare dette Forhold. Hvis den højtærede Landbrugsminister ikke havde sagt til i Tide og søgt at klargøre Spørgsmaalet, føler jeg mig overbevist om, at Ansvarer i dette Øjeblik havde været for tungt at bære for den højtærede Minister. Alligevel kunde man nok tænke sig, at Problemet vilde komme til at foreligge for Lovgivningsmagten paa en eller anden Maade. Jeg ønsker i denne Forbindelse at udtale min Glæde over, at Husmandsorganisationerne har taget saa fast og saa godt paa dette Spørgsmaal, som Tilfældet er. De har søgt at overvinde Vanskelighederne for deres Folk, dem med under 5 000 Kr.s Jordværdi, der skal have Tillægskorn, og det kan vist siges at være lykkedes.

Det her foreliggende Lovforslag løser det økonomiske Spørgsmaal med Hensyn til Anskaffelsen af Saasæd. Tilbage bliver saa Spørgsmaalet om de paagældendes Mulighed for at købe den fornødne Saasæd.

Jeg skal paa mit Partis Vegne give Tilslutning til det foreliggende Lovforslag og anbefale, at det faar en hurtig Gang gennem det høje Ting.

J. S. Foget: Ogsaa jeg vil udtale min Glæde over dette Lovforslag. Jeg skal ganske undlade at indlede nogen Debat om Grundlaget for Forslagets Fremsættelse, men kun hævde, at selv om Forslaget løser det økonomiske Problem — og det indrømmer jeg at det gør —, saa løser det ikke Problemet rent praktisk. Det er givet, at det vil blive uhyre vanskeligt at skaffe den nødvendige Saasæd, og lige saa givet er det, at Vanskelighederne vil blive størst i Jylland. Det ærede Medlem Hr. Axel B.

Lange fremdrog et Eksempel, men vi har i Hundredvis af den Slags Tilfælde i Jylland, hvor Landmændene praktisk talt ikke har avlet mere end Udsæden. Disse har ikke selv den fornødne Saasæd. De skal altsaa skaffe den udefra, men der er mange Foderstofhandlere, som ikke er i Stand til at levere den. Det er selvfølgelig fortrinligt, at der paa denne Maade skaffes Penge til Indkøb, men selve Saasæden er mere nødvendig, og den kan Foderstofhandlerne altsaa i mange Tilfælde ikke skaffe. Det havde derfor efter min Opfattelse været endnu mere paakrævet at lempe lidt ved de Bestemmelser, der findes i den nugældende Kornlov. Hvis man gav Tilladelse til, at Landmænd maatte handle indbyrdes, uanset om der var Tale om Frikorn, vilde det være lettere for dem at skaffe Saasæd.

Lad mig anføre et rent praktisk Eksempel paa, hvad jeg mener.

Jeg har et Par Naboer, et Par Husmænd, som ikke kan skaffe Saasæd. Jeg har selv maatte skyde mig ind under Tilbageholdelsesretten og har altsaa ikke for meget Korn selv, men om jeg har det Par Tønder mere eller mindre, som de skal bruge, vil for mig ikke betyde stort. Jeg vilde altsaa, hvis jeg havde Lov til det, være i Stand til at hjælpe dem til Saasæd, men jeg maa ikke. Saa er det, jeg vilde finde det rimeligt, om man lempede ved disse Bestemmelser, saa at man gav Landmændene Lov til at handle indbyrdes, naar de ønskede at gøre hinanden en Tjeneste. Hvis det havde været tilføjet i Loven, vilde den have været saa fyldig og saa god, som man overhovedet fra Lovgivningsmagtens Side kunde gøre den, men saa længe man fastholder Bestemmelsen om, at Landmænd ikke maa hjælpe hinanden, saa længe vil man aldeles ikke kunne fremskaffe den nødvendige Saasæd.

Det ærede Medlem Hr. Axel B. Lange fremdrog en Udtalelse af min Kollega i Folketinget. Det kommer noget overraskende for mig, at dette fremdrages her, og derfor har jeg ikke været i Stand til at finde Debatten fra sidste Aar frem, men saa vidt jeg erindrer, laa det saaledes, at mit Parti i Folketinget rejste Spørgsmaalet, og at jeg derefter fremdrog det her i Landstinget og ganske rigtigt fik Tilslutning af det ærede Medlem Hr. Axel B. Lange. Men dengang var det et Fortolkningsspørgsmaal — eller det blev gjort til et Fortolkningsspørgsmaal —, hvorvidt Loven gav Landbrugsministeren Medhold i, at han kunde ændre ved Bestemmelsen om, at Kornet skulde leveres tilbage Pund for Pund uanset Prisen, og da fremhævede Ministeren kategorisk fra